בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ב**', **ל**' ב**ניסן** תשס"א (**23** באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, ל' בניסן, **15** יום, שהם **שני** שבועות ויום **אחד** לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

ידיעות אחרונות...

שלשום, **כ"ח בניסן**, לפני 3273 שנה, בשנת 2488(1272-), במעשה נפלא וללא תקדים בתולדות האנושות, היה היום שבו **נפלו חומות יריחו** אחרי שבני ישראל הקיפו את העיר למשך 7 ימים עם תרועות השופר. =**ויהי ביום השביעי וישכימו בעלות השחר ויסובו את העיר...שבע פעמים...ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם** הריעו **כי נתן ה' לכם את העיר...וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי בשמוע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותיפול החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר... וישבע יהושע בעת ההיא לאמור ארור האיש לפני ה' אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו...=**
[יהושע **ו'** 15-16, 20, 26]

***

אתמול, **כ"ט בניסן**, יום פטירתו - לפני 70 שנה – של המשוררת **רחל** (1890-1931). רחל בלובשטיין נולדה ברוסיה ובגיל 15 החלה לכתוב שירים ברוסית. כעבור 4 שנים, בשנת 1909, היא עלתה ארצה וב-1913 יצא לצרפת ללמוד ציור וחקלאות. בימי מלה"ע ה-I היא שהתה ברוסיה, שם היא המשיכה בכתיבת שירים ברוסית ובעברית. לאחר המלחמה, רחל שבה לארץ והתיישבה בדגניה. מחלת השחפת, ממנה סבלה, החמירה והיא נאלצה לעבור לירושלים, ואח"כ לצפת ולתל-אביב, שם חיה חיי סבל ודלות עד יום מותה. היא נטמנה בקבוצת כנרת. שיריה של רחל היו קצרים, ליריים, ונכתבו בשפה בהירה. בהרבה משיריה משתקפת פסימיות ובדידות. היא כתבה הרבה על נופי הארץ, ושיריה נתחבבו מאד על הציבור הרחב, ורבים מהשירים הולחנו. [לקסיקון מן המסד ליהדות ולציונות]

בין שיריה: ***"ואולי לא היו הדברים..."*** **[מתוך הקובץ: "שירת רחל"]**

ואולי לא היו הדברים מעולם / אולי / מעולם לא השכמתי עם שחר לגן, / לעובדו בזיעת-אפיי?
מעולם, בימים ארוכים ויוקדים / של קציר, / במרומי עגלה עמוסת אלומות / לא נתתי קולי בשיר?
מעולם לא טהרתי בתכלת שוקטה / ובתום / של כינרת שלי... הוי, כינרת שלי, / ההיית, או חלמתי חלום?

***

<u>על עניין הדגל, לקראת יום העצמאות:</u>

הדגל אינו מסוג הדברים שהם 'חדש' האסור מן התורה. הרי כבר במדבר השתמשו בו בני ישראל – "איש על דגלו" [במדבר **ב'** 2]. ערכו של הדגל הוא לא רק מצד החוק, הרגשות הלאומיים והנאמנות למולדת. יש לו גם ערך על-פי ההלכה. וכך מובא בשמו של הרב יוסף דב סולובייצ'יק זצ"ל – הרוג, קוברים אותו בבגדיו, ולא בתכריכים, כדי לעורר רחמי שמיים. תחת דגל המדינה נשפך דם יהודי רב. לוחמים רבים מסרו את נפשם כדי להניף דגל זה על פיסות אדמה מארצנו. לעיתים, רק בזכות הדגל שהונף הודו אומות העולם בבעלותנו על אותה אדמה. גידרו של הדגל הוא איפוא בבחינת בגדי ההרוג, והתנפנפו בעוז ובגאון ברוח עשויה לעורר רחמי שמיים על ישראל... [ע"פ הרב צבי שכטר, "נפש הרב"]

***

היום, **ל' בניסן**, ומחר, **א' באייר**, הם שני ימי ראש חודש אייר. **זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!**

יום נעים, עם ציפיה לישועה בחודש הגאולה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)